

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство

Издание на Преславската градска община

Годишенъ абонаментъ 30 лева. Излиза всѣко 1 и 15 число. Брой 1 левъ.

Тозъ, който падне въ
бой за свобода
Той не умира: Него
налѣятъ
Земя и небе, звѣръ и
природа
И пѣвци пѣсни за него
пѣятъ . . .
ХРИСТО БОТЕВЪ.

Шуменския областенъ директоръ на различни теми

Голѣма частъ отъ народнитѣ представители сж млади и възторжени хора. Съ нови срѣдства по нови пѣтища, казва Негово Величество Царя. Тазгодишниятъ националенъ и културенъ селско-стопански съборъ ще бжде още по инпозантенъ. Който работи за събора, върши едно велико дѣло. За преславска околия сж отпустнати още 15,000 кгр. царевица.

Шуменъ, 30 май. Научаваме се, че

Шуменския Областенъ Директоръ г. Борисъ Казанлиевъ се е завърналъ отъ София, побързахме да го видимъ, за да се осведомимъ по някои интересувачи ни въпроси.

Намираме г-нъ Директора въ кабинета му, който бѣше така любезенъ да сподѣли съ насъ впечатленията си отъ откриването на извънредната сесия на 24-тото Народно Събрание.

— Картината, която представява Народното Събрание, ни заяви г-нъ Директора е твърде различна отъ она, която наблюдавахме миналото. По-голѣма частъ отъ народнитѣ представители въ камарата сж млади и възторжени хора. — Ще въ първитѣ стѣпки ни, че въ своето грамадно болшинство, народнитѣ представители сж решили да подкрепятъ политиката на днешното правителство, която намиратъ за спасителна. Дори и ония представители, които минаватъ на опозиция на правителството нѣматъ куража да следиратъ за повръщане на старото, което е отречено отъ съзнанието на всички българи. Знаменателенъ е текста на Тронното слово на Негово Величество Царя, който гласи: „съ нови срѣдства и по нови пѣтища, съ юуката отъ миналото, да върви напредъ къмъ стопански и културенъ възходъ на нацията“.

Тронното слово на Негово Величество бѣше изпратено отъ френетични овации и ура. Всичко това показва, че новата камара е единодушна, и въ името на нацията, наредъ съ правителството на България, ще работи трескаво за заздравя-

ването на страната.

Дано единението следва работата на народнитѣ избраници и не позволи никога вече печалното минало. Положението е сериозно. Нацията е въ изпитание, това налага на всички, въ чиито гърди тупти български сърдце, да приобщи своитѣ особени усилия къмъ морнитѣ такиза на ТОЗИ, който ежедневно бди и се грижи за бждещето на народа и държавата—Негово Величество Царя.

Азъ вѣрвамъ въ звезда-та България!

Научаваме се господинъ Директоре, че правителството е отпустнало нови помощи за пострадали отъ градушка, има ли нѣщо вѣрно въ това?

— Да! Правителството, освенъ отпустнатитѣ преди десетина дни 15,000 кгр. царевица, за Преславска околия, отпуска сега още 15,000 кгр., които да се раздадатъ срещу работа на пострадали.

Какво ще ни кажете, г-нъ Директоре, за IV-тия националенъ и културенъ селско-стопански съборъ?

— Събора е традиция, следователно и тая година събора ще се състои.

Азъ се надѣвамъ, че тая година, той ще бжде още по инпозантенъ отъ мина-

лата година. На него ще бждатъ поканени Н. В. Царя и Царицата всички министри и народни представители. Събора е едно, отъ голѣмъ мащабъ, национално събитие и който взема участие въ изнасянето му върши едно велико дѣло. По подобие на нашия съборъ ще се състоятъ такива и въ други области. А това говори, че той е оцененъ. Това дѣло, което се роди въ най-голѣмата и прелестна областъ не бива да замре. Да се даде отидъ нѣколко дни на отрудения селски стопанинъ; да се срещне той въ тържество съ своя братъ отъ града—ето едно благородно дѣло, което кметовѣ на Шуменска областъ вършатъ прилични материални и морални жертви, върни на своята служебна клетва.

Живѣемъ времена, които налагатъ повече идеализъмъ, повече жертви.

Такива, азъ и моитѣ помощници докато служимъ ще ги даваме.

Вестницитѣ съобщиха, че филма на миналогодишниятъ съборъ е готовъ и е билъ проектиранъ предъ Васъ и официалнитѣ лица на Шуменъ, какво впечатление имате отъ него?

— Филма 2,800 метра отъ миналия съборъ е готовъ и е много сполучливъ. Зрителитѣ оставатъ съ насълзени очи и покъртени отъ умиленне сърдце отъ него. Въ тоя филмъ Преславска околия е представена най-добре, завърши господинъ Директора.

Едно зачитане на нашия печатъ въ чужбина

Напоследъкъ при избора ново настоятелство на д-вото на чуждитѣ журналисти въ Берлинъ е избранъ като членъ въ управителното му тѣло нашия колега и сънародникъ д-ръ Н. Христовъ, дългогодишенъ кореспондентъ и активенъ сътрудникъ на множество наши вестници и списания, отъ чужбина.

Съ тоя изборъ на д-ръ Н. Христовъ въ централното управление на едно международно журналистическо д-во, се указва не само лично нему едно зачитане, но същевременно зачитане и уважение за цѣлия нашъ печатъ и журналистика въ странство.

Преславския народенъ представителъ за откриване сесията на 24-то Народно събрание.

Разискванията по правилника за вътрешния редъ. Депутатитѣ, които не сж скжсали връзкитѣ си съ народа, загрижени.

На 27 този месецъ се завърна отъ София

Преславския Народенъ Представителъ Г-нъ Димитъръ Марковъ. Намираме Г-нъ Маркова, който имаше любезността да сподѣли съ читателитѣ на в. „Преславска Дума“ впечатленията си отъ откриване на извънредната сесия на 24-тото народно събрание и за работата му.

Откриването на сесията, ни заяви, Господинъ Марковъ се очакваше съ видимъ интересъ отъ различнитѣ

срѣди, предимно отъ широкитѣ слоеве на народа. Надежди и загриженостъ се преплитаха въ душиѣ на мнозина.

Следъ тържественото откриване, лично отъ Н. В. Царя, който въ тронното слово подчерта, че е нужно да се работи за доброто на Народа и България по нови пѣтища и съ нови методи и срѣдства, се постави на народното представителство за обсъждане правилника за вътрешния редъ на народното събрание единствения законъ следъ конституцията, който не се утвърждава отъ Държавния Глава. Съ тоя правилникъ се цели да се даде по-голѣма експедитивностъ на народното събрание, да се премахнатъ неджжитѣ възможни при сега действащиятъ правилникъ премахва се третото четене на законопроектитѣ. Тоя проекто-правилникъ бѣ приетъ единодушно отъ комисията, защото даваше видимъ изразъ на промѣнитѣ се политико-обществени условия.

При разискванията на новия правилникъ заслужаватъ да се отбележатъ речитѣ на г. г. Славейковъ, Йосифъ Робевъ, проф. Стайновъ, Д-ръ К. Милановъ и Д-ръ Сакаровъ, които зачитиха и разкритикуваха основнитѣ положения на

новия правилникъ съ истинска загриженостъ за пристига на новия парламентъ и за правата на народния представителъ и отношението му къмъ изпълнителната властъ.

Не липсваха и речи, които си нѣмаха мѣстото при разискванията на правилника, но събранието съ спокойствие ги изслуша. Много отъ тия речи подхождаха при разискване на отговора по тронното слово. Утешение остава, че при разискване по отговора му депутатитѣ ще чуятъ познати вече нѣща. . .

Взеха участие въ разискване на проекто-правилника и депутати, които още не сж скжсали връзкитѣ си съ народа. И следъ двудневно доста оживени разисквания, сжщитѣ тия депутати въ частни срещи и разговори не скриха страха си, че „опитнитѣ парламентаристи“ съ своитѣ речи сж отнели много време на Събранието и то по текстове отъ правилника, които не търпятъ тълкувания и нѣкои отъ тѣхъ буквално взети отъ до сега действащи правилникъ. Изразъ на това настроение е резултата отъ заседанието на 27 май, въ който денъ се приеха за сравнително малко време близо 40 члена отъ проекто-правилника.

(Следва на 3 стр.)

Иор. Даскалов, жболѣкаръ

Нѣколко думи за нашитѣ жѣби и вѣнци

Продължение отъ брой 8

дове и при това извършватъ най грубата работа, а именно, разкъсватъ, изтриватъ храната. Всѣки жѣбъ се състои отъ твърда и мека тъкани. Твърдата тъканъ, това е горната му обвивка (жѣбна глечъ или емайль, която достига до шийката на жѣба), Подъ емайла се намира меката тъканъ (жѣбно вещество или дентинъ), която заема по голѣмата частъ отъ жѣба и е пронизана отъ множество микроскопични каналчета, запълнени съ нерви. Именно за това, тая субстанция е жива и болезнена при допиръ, а не мъртва като емайла. Въ центъра на дентина се намира пулпната стаица, запълнена съ една съединителна „жѣбна пулпа“. Последната е прошарена отъ много артерии, вени, лимфатични съдове и нерви, които сж разклонение на голѣмия жѣбенъ нервъ (тригеминусъ), водещъ началото си отъ мозъка. Корена е обвитъ сжщо съ еднатвърда субстанция, наречена жѣбенъ цементъ. Това е анатомията на жѣба накратко казано.

Жѣбитѣ твърде много сж изложени на разяждания и заболявания, благодарение на септичната срѣда, всрѣдъ която се намиратъ. Заболяването на жѣба не е нищо друго, освенъ едно умекотяване и разрушаване на твърдата костна тъканъ на жѣба. Това разрушаване се движи бавно, но сигурно къмъ меката тъканъ и рано или късно достига до пулпната стаица, т. е. до самата жѣбна пулпа и тогава именно се чувстватъ страшни болки. Много сж факторитѣ, които причиняватъ кариеса на жѣбитѣ, но азъ ще спомена само нѣкои отъ тѣхъ. Здравословното състояние на жѣбитѣ зависи отъ тѣхната естествена съпротива, която пѣкъ зависи отъ пола, възрастта, формата, структурата и химическия съставъ на жѣбитѣ. Устойчивостта на жѣбитѣ въ женитѣ е много по-малка отколкото у мъжетѣ, защото тѣхния организъмъ постоянно е изложенъ на промѣни, въ смисълъ, месечни, бременностъ и пр. Презъ време на бременностъ жѣбитѣ на жената обедняватъ отъ минерални соли, които се отнематъ

отъ зародиша, нужни за формиране на коститѣ му съ което именно се обяснява скорошното загиване на жѣбитѣ ѝ. Ето защо, жени въ такова състояние трѣбва да употребяватъ храни, съдържащи повече минерални соли, като яйца, зеленчуци, чисто масло, млѣко и др. Не само презъ време на бременността, а и следъ раждането, майката трѣбва да поддържа сжщия режимъ на хранене, което е важно не само за нея, а и за детето, като обърне голѣмо внимание на хигиената. Хигиената която трѣбва да спазва се състои въ хигиена на устата и хигиена на тѣлото. Да си измива устата редовно. Ако има болни жѣби, не спи спокойно, а това се отразява върху детето. Да ходи редовно на баня и измива добра тѣлото си, да диша чистъ въздухъ и да ходи на разходка по сравнително хладни, но слънчеви мѣста. Ако майката даже сама презъ последната седмица нужната правилност на хранене и хигиена отразява се зле върху детскитѣ жѣби. Отъ всичко казано до тукъ въ резюме по отношение храненето и хигиената, които майката трѣбва да спазва, зависи формирането и еволюцията на детскитѣ жѣби.

Друго важно условие за рушението на жѣбитѣ е киселата реакция въ устата, която фаворизира действието на микробитѣ. Затова, именно, бременната жена винаги трѣбва да прави антисептични промивки на устата си. Съпротивлението на жѣбитѣ у възрастни е много по-голѣмо, отколкото у младежа, защото то е пропорционално, съобразно възрастта. Жѣби съ правилна форма и структура по-малко се подаватъ на разрушение, отколкото единъ неправиленъ жѣбъ съ дълбоки фисури. Не отъ малко значение за здравословното състояние на жѣбитѣ е и хигиената на устната кухина. Тѣ трѣбва да се миятъ редовно, особено вечерно време, следъ храна. Много и много сж още факторитѣ, които причиняватъ кариеса на жѣбитѣ, но азъ ще се огранича съ това което казахъ.

Както заболяватъ жѣбитѣ,

заболяватъ и вѣнциитѣ, само че причинитѣ имъ сж отъ по-друго естество. Една отъ най-важнитѣ причини за заболяването на вѣнциитѣ, това е жѣбния камѣкъ, който се образува отъ алкалнитѣ соли на слюката, въ присѣтствието на киселинна срѣда, предизвикана отъ микробната ферментация. Жѣбния камѣкъ се напастява върху жѣбитѣ, особено на долнитѣ рѣзци и горнитѣ голѣми кѣтници и то въ шийката на жѣба. Отъ дългото му стоене, вѣнеца силно се възпалява и цвѣта му се измѣня въ една тъмно синя лента по протежението на цѣлия вѣнецъ. По този начинъ вѣнеца силно се дразни, чувстватъ се голѣми болки и започва да се свива, като коренитѣ на жѣбитѣ се оголватъ, разклащатъ се и рано или късно сж осждени на смъртъ. Това е страшната и неизлѣчима болестъ „Пиорея“, или новото ѝ име „Парадентисъ“. Нѣкои наивници обясняватъ това, че болния трѣбвало да се гори, или както го казватъ съ турския терминъ „Якма“. Не веднѣжъ това сѣмъ срѣщалъ въ моята практика. Ето защо, налага се на всѣки, който има жѣбенъ камѣкъ, да го почиства редовно и че не трѣбва да върва, че жѣбния камѣкъ крепѣлъ жѣбитѣ, което е едно погрѣшно мнение. На твърде голѣмо разрушение сж изложени жѣбитѣ и вѣнциитѣ на професионалиститѣ, които работятъ въ разни фабрики и сж въ постояненъ контактъ съ химикали, антимонови, оловни, живачни и др. метални съединения, а сжщо така и хора, които работятъ захарни и тѣстени произведения.

Минералнитѣ частички, които попадатъ въ устата разяждатъ направо емайла на жѣба, а тѣстениитѣ произведения пѣкъ се превръщатъ въ устата на захаръ, която пѣкъ се преобразува въ киселини. А ние знаемъ, че въ киселата срѣда микробитѣ се развиватъ добре. Минералитѣ не само рушатъ жѣба и дразнятъ вѣнциитѣ, а тѣ рушатъ още и сѣ своитѣ пари. Напримѣръ паритѣ на бѣлия фосфоръ образуватъ въ въздуха фосфорна киселина, която дразни вѣнциитѣ, и презъ жѣбнитѣ кари предизвиква некроза „умъртвяване“ даже и на челюстната костъ. Болкитѣ започватъ въ самата артикулация на жѣба, при кой-

Празникътъ на храбростта въ гр. Преславъ

Отпразднуването празника на Храбростта стана съ участието на цѣлото гражданство. Липсата на войскови части не отчая организаторитѣ: начело съ музика запаснитѣ офицери и подофицери очичили гърдитѣ си съ бойни знаци и отличие за храбростъ, полицейското отдѣление и ученичеството въ стройни редици бѣха армията.

Следъ панихидата и молебена окол. управителъ г-нъ П. Илиевъ поздравилъ дѣдо Лазаръ Райчевъ, опълченецъ отъ Шипка, цѣлувайки му рѣка, а следъ това—строилъ на кавалеритѣ на ордена за храбростъ. Околийския управителъ г-нъ К. Илиевъ произнесе речъ.

Следъ манифестацията до паметника на победитѣ, г-нъ К. Поповъ учил. инспекторъ съ кратка речъ поднесе вѣнецъ на паметника.

Околийския управителя съобщилъ, че поради настигнала възраст опълченецътъ дѣдо Лазаръ, е произведенъ въ чинъ Щабсъ капитанъ. Тукъ стана една колкото мила, толкова и трогателна картина: Гражданството премина подъ редъ да цѣлува рѣка на дѣдо Лазара и го приветствува съ новия му чинъ. Празднуването продължи до късно.

то случай, вѣнциитѣ се зачервяватъ и подуватъ, ставатъ гѣбести, и лесно изпущатъ кръвь. Жѣбитѣ се оголватъ, разклащатъ и падатъ. Страната се подува, зачервява и изпѣква. Не следъ много подутината спада, като се пробива и изпуща гной съ неприятна мириса. Ето защо, всѣки които работятъ съ такива метали, трѣбва да сж много внимателни къмъ своитѣ жѣби.

Съ това което казахъ до сега, азъ искамъ да завърша, като напомня на читателитѣ да обърнатъ по-голѣмо внимание и грижи на своитѣ вѣнци, въ смисълъ да се правятъ заплѣнки на жѣби, макаръ и много малко разядени. Да се чисти редовно жѣбния камѣкъ и се поддържа постоянна хигиена на жѣбитѣ.

Прочее, повече грижи за нашитѣ жѣби и вѣнци.

Край

Похвална дейность

Ето, че най-после и въ шето село Драгоево дойде сѣята, който въ едно време успѣ да приобщи лията и да създаде една сфера въ която човѣкъ се ствува по-задоволенъ и сѣдостъ протѣга рѣка, за да ме подадената клонка симлизираща миръ, любовъ и гласие на една задружна ностъ, както отъ страна на телигенцията, така сжщо и тѣхнитѣ съграждани, които скоро се чувствуваха като правдани, защото нѣмаше му да се оплачатъ, а даже да бѣха сторили това нѣмаше бждатъ чути, нито разбраха. Именно сега при новодошметъ на селото ни г-нъ Станиславовъ ние можемъ искажемъ нашата голѣма годарностъ къмъ оная, кобѣ така добъръ да го назначи за водачъ на селото, ни дойде човѣка съ разбония, широкъ размахъ и онностъ по всѣки въпроси, то непосредствено сж свързани съ битието на селянина.

Въ неговото лице ние даде истинския нашъ сѣникъ въ всѣко начинание, бено въ ежедневноата нѣборба съ майката земя. То нашъ рѣководителъ и ерственага причина за наш духовно издигане. Макаръ въ кратко време отъ както дошелъ, ние сме свидетели, че небивали до сега въ селото церемонии и тържества, бено въ случаи, когато всѣ бѣлгарско сѣрдце, което тѣ и въ което още кръвь трѣбва съ гордостъ и умѣние да си припомни за сѣнитѣ подвизи на нашитѣ бави и дѣди, които сложиха кѣтѣ си по поля брани и измострието на кървавия си мочертахъ границитѣ на Сѣ Стефанска Бѣлгария.

Ние се гордѣемъ съ нашъ водачъ и вѣрваме въ свѣтлото бждеще като за успѣване на селото ни та за осжществяване на национанитѣ ни идеали.

Хвала на подобни дейци Спасъ Науку

Рекламирайте
чрезъ
„ПРЕСЛАВСКА ДУМА“

Божана Стжпова

ГРАДУШКА

И тая година въ една само нощъ веселиятъ априль окачи зеленитѣ листа на цѣвналитѣ дървета. Преброди околността и съ своята четка на младъ художникъ, оцвѣти въ зелено полето, нивитѣ, ливадитѣ. Всичко се засмѣ. Тихиятъ вѣтрецъ запѣ своята пролѣтна пѣсенъ, а младитѣ вейки и треви затанцуваха подъ неговата плавна музика...

Закипѣ новъ животъ! Отъ ранна сутринъ до късна вечеръ, морния селякъ превиваше кръсгъ надъ тучнитѣ нива.

— Е-хей-й, снахо! Дай бърдучето да ми полѣешъ. Ха, викни на другитѣ да се стѣгатъ. Виждашъ ли тамъ какъ е червено небето? А това казва, че деньтъ ще бжде отъ хубавъ по-хубавъ. Маке, работа ще падне!...

Дворѣтъ екна отъ весела глъчка:

— Ха, дай на мене мотиката! Вземи носи копачката! Стойко, стегна ли ралото? Хайде впрѣгай колата, че съседа ни изпревари. А трѣбва на Траката слънцето да ни огрѣе.

И заскърца колата. Трѣгнаха синоветѣ, снахитѣ децата. По пѣтя застигнаха коли, копачи, копачки. Едни, нарамили мотики, бързатъ къмъ лозяга, други, натоварили ралото, закѣснѣли да посѣятъ лѣтницата.

А роснитѣ поля, осѣяни съ цвѣта, съ бодра въздишка се пробуждатъ отъ сладкъ сънъ. Веселитѣ птички трѣпкатъ криле и бързатъ да поздравятъ изгрѣващото слънце. Господъ пуста първия златенъ лжчъ и слънчо се засмѣ. Земята въздъхна. Птичкитѣ запѣха въ чуденъ хоръ. Вѣтрецътъ застави плавната си мелодия, а вейкитѣ и тревитѣ трепнѣха.

Дѣдо Найдень бодро пристѣпяше. Около него припкатъ децата радватъ се и бератъ цвѣта.

Стгнаха на „жѣбцигъ“. Разстлали ми се ония ти лозя, въ прави редове да имъ се нагледашъ. Спрѣха. Ето тѣхното лозе, съ малката кѣщурка, чака своитѣ стопани. Наредиха се снахитѣ, а дѣдо Найдень край тѣхъ съ лула въ

уста, викна: „ха булка, почвай-те!“ И запѣха мотикитѣ, заобрѣща се прѣста, а златнитѣ слънчеви лжчи зашепнаха приказки на роснитѣ рози...

Закѣнтѣ навсѣкжде. Дѣдо Найдень доволно потриваше рѣце и шепнѣше:

— Голѣмъ берекетъ ще ими тая година. Ехъ, че грозде ми дава това лозе! Като се налѣятъ ония ми ти зърна—кехлибаръ.

А снахитѣ се смѣятъ и копаятъ.

Дойде пладне. Слънцето се спрѣ, да се порадва на работнитѣ стопани. Дѣдо Найдень обърши потно чело и погледна къмъ своя старъ приятель—балкана. Тамъ, изъ неговитѣ дебри се показаха малки бѣли облѣчета. Всички забързаха докато най-после се сбраха въ едно и си зашушукаха, като че ли решаваше нѣщо.

Изведнѣжъ, откъмъ западъ изплува голѣмъ черенъ облѣкъ и бързо полетѣ напредъ. Следъ него изкочи втори, трети. Слънцето изпрати последенъ погледъ на земята и скри свѣтлото си чело. Небето по-чернѣ. Отъ балкана се чуваше глухъ тътенъ, който като че ли искаше да заглуше силни-

тѣгрмотевици, които изпращаха чернитѣ градоносни облѣци. Свѣткавици като отровни змии прорѣзваха тъмното небе и съ своя зловецъ тътенъ предвещаваха нѣщо страшно. Изви се страшна буря. Младитѣ вейки, допреди малко танцуващи, сега превиваха крехки тѣлца подъ напора на силния вѣтъръ. Клонетѣ се огъваха и удряха земята. Избоялитѣ жита и изкласилата рѣжъ се притискаха едни възъ други. А младитѣ листа на срамежливитѣ лози привеждаха кротко чела. Хората онѣмѣли отъ ужасъ, гледаха къмъ страшния черенъ облѣкъ, простираща безпомощно рѣце къмъ гордия и вѣренъ стражъ—балканътъ и устата имъ шепнѣха тихи молитви.

Силна свѣткавица прорѣза небето. Чу се грѣмъ. Бре, на върха свѣтна. Надъ новата шума на голѣмия орѣхъ се изви, като езици на страшна хидра, пламѣци. Вѣковното дърво горѣше.

Дѣдо Найдень се наведе, цѣлуна земята, прекръсти се, па викна снахитѣ и децата въ малката колиба. Всички мълчаливо насѣдаха наоколо. Никой не смѣеше да продума, а всѣ

ки съ затаенъ страхъ и потиснато сѣрдце чакаше.

Още по-силенъ грѣмъ. Отъ предишния разтресе земкръ. Като че ли тя, майката закъсе слѣ въ страшна сила съинбето. Въ сжщия мигъ бурята престана и подъ морната земя западаха едри и тежки молотово дъждовни капки, прило сени съ едри парчета ледѣе голѣма сила и страшно буяне, тѣ се блѣскаха въ земата и унищожаваха всичко по стопѣтъ, като се впираха въ вѣс и повличаха съ себе си нейпѣтѣ рожби — житата, листата, цвѣтята.

Черниятъ облѣкъ безжалеотно нахвърля своитѣ ледѣ топки, които умъртвиха воако. Обиколи старинното гробище отъ всички страни, разклати вави сѣрдцата на хората и отиде въ своето незнайно кѣтство...

Дѣдо Найдень излѣзе де колибата. Хвърли отчаянъ пргледъ върху очупенитѣ вейки, върху разкъсанитѣ рулени листа и отъ старчесатѣ му гърди се изтрѣгна лѣзлена въздишка. Колѣчилъ надъ разровената затай плачеше и се молѣше зо

22 Май

Преди четири години се звърши едно събитие, на което се отреди челно място в новата история на нашия политически живот. Беше погребан един парламент, който дълго не изразяваше волята на българския народ, а волята на властващата партия. Още преди ясни в паметта ни сцени на един парламентаризъм, който гласеше сърцата ни да изтърпят в ужаса на измислените дни. И тръбват да минат четири години за да бжде излъкнат българския парламентаризъм от неговата история и той да се появи на 22 май обновен: парламент на компетентност, на творчество и на стопански и обществени реформи.

Между оня парламент

и сегашния има бездна, и въпреки, че шепна заслепенни партизани искат да върнат времето назад, то не ще се върне, защото волята на българския народ е такава.

Българския народ иска стопански и културен напредък; иска вътрешен и външен мир; иска приятелство с своите съседи.

Той не ще срамнит сцени на миналото. Нека за тях да жалят тия, които сж загубили от това. Но тяхната жалба и плач бяха заглушени еднаж на 6 март от решителната и твърда воля на българския народ, тя ще бжде заглушавана и днес и утре от мъдрит и народополезни дела на българския обновен парламент.

Петослав Ив. Стоев

Поклонение предъ величествения и легендарен връх „ВОЛА“

Нашата академична младеж всяка година спонтанно съвкупява, жар и младеж, ввѣра се отправя къмъ лобното място — Вола. Сплотено и единно, българското студентство всяка година отива Враца, от тамъ поема скъпия Врачански балканъ, минава пжгища, постлани сь гратъ, стига с. Павелче и от тамъ — за Вола.

Съ развѣтъ трицѣтъ сь вѣтнали отъ радост и небитал възторгъ младежки очирдата златна българска младежъ отива тамъ, въ пустия балканъ къмъ българската Голгута. На онова място, където ай-мощният и пламененъ вѣнец на свободата — Ботьовъ, една пронизанъ отъ турски уршумъ.

Още отъ малкъ Ботьовъ ъ закърменъ сь хайдушката ъсенъ на балкана и впоследствие става най-големиятъ бунтовникъ. Синъ е на планината, адаренъ е отъ природата сь иленъ умъ и жизнена воля. Подниятъ му градъ Алтънъ — алоферъ е сгушенъ между Омурукъ-чалъ, чийто връхъ е земекрасенъ сь царствени еделвайси, и хайдушката Мара-Гисикъ, а срещу тяхъ е и срабуреливата Сръдна-гора.

Този дивенъ планински кътъ води нечувания юнакъ-борецъ при подобно на планината, която дѣе издига горда и величествена, така и Ботьовъ застава земато великанъ и издигна виюско знамето на българската вобода. Той нададе викъ за нейпасение на братята — сиромаси, за по-носенъ животъ тукъ на земята подъ Божието слънзжале.

По-вече свѣтлина и правда вса подтиснатитъ братя българгри. Ботьовъ почувствува още азкътъ рано тжжнитъ акорди въ иушата на поробения българоцки народъ. Той даде всичко на този измжченъ народъ, да се себе си, своята душа и чѣръвъ предъ олтаря на българската свобода. Вложи въ чѣ своята поезия кръвта си и я запечата сь своята смъртъ. Алтъниятъ стана реалностъ. Голямиятъ революционеръ и пѣвецъ падна на Балкана умръ, за да се роди за вѣченъ животъ.

На 30-й май 1876 год. Ботьовъ заедно сь своята чета отъ двеста (200) млади левенти безстрашни български юнали слѣзе на българска земя при с. Козлудуй. Предъ него бѣ селого Козлудуй, на югъ балкана нѣмъ, величественъ, издига своитъ бѣли рамене, на северъ задъ четата е тихиятъ бѣлъ Дунавъ сь своитъ златни вълни. Следъ нѣколко дневни сражения Ботьовъ заедно сь четата си стига Врачанския балканъ, гдето смъртта е свила най-свѣтлитъ лжчи въ вѣнеца на безсмъртието му. На 20 май (2 юний) 1876 год. той осъществи своя съкровенъ блѣнъ: — умръ като хайдутинъ на Балкана, умръ за роденъ край, за да пребжде въ вѣчността си сь подвига си и сь поезията си. Отъ тамъ лжчезарниятъ му духъ бѣ обгледалъ предѣлитъ на цѣлокупниятъ поробенъ български народъ. Ботьовъ поднесе себе си предъ олтаря на българската свобода. Свободата изгрѣ надъ частъ отъ българския народъ, не надъ цѣлокупния, защото има още много българи, които пшкатъ подъ чуждо робство.

Къмъ тѣзи сънародници българската младеж, въодушевена отъ дѣлото и подвига на великия поетъ и революционеръ, отправя борчески погледъ и ги зове къмъ търпение, самообладание и вѣра въ бждешето.

Италия ще произвежда и целулоза

Освенъ изкуствена коприна, държавния институтъ за индустриалната обнова на Италия (ИРИ), взема инициативата сь книжния концернъ Бурго отъ Туринъ, да се произвежда и целулоза, чрезъ преработване на суровитъ материали, които се намиратъ въ страната. За тая целъ ще се взематъ строги санкции, противъ горенето на дърва, които ставатъ цененъ суровъ материал, който преработенъ по тоя начинъ, донася грамадни доходи и дивизи на държавата, сь които тя ще набавя каменни въглища, за нуждитъ на население, за да се запазятъ дървата за целитъ на новата индустрия.

Петъръ Йотовъ

Дѣлото на Равноапостолитѣ

Много сж събитията, които създадоха българската народност и възвеличиха името на българския народъ, но дѣлото на Светитѣ Равноапостоли ще остане ненадминато. Преди хиляди години когато народа ни прие християнството, бѣше застрашенъ духовно отъ гръцката и нѣмска култура. Понеже нѣмахме писмо и учители които да въведатъ българския народъ въ новото учение и му го разтълкуватъ, границитъ на отечеството ни бѣха широко отворени за чужди учители и свещеници. Тѣ не донесоха нищо ново на българския народъ. Той не ги разбираше, защото му говорѣха непонятенъ езикъ. И тия които разбираха езика имъ, останаха разочаровани отъ различието въ тълкуванието на Христовото учение. Но въ България настѣпи анархия, която тласкаше българския народъ къмъ безвѣрие, което щѣше да провали дѣлото на Царъ Борисъ I. И въ момента, когато ржководителитъ на народа ни правѣха отчаяни усилия да спасятъ дѣлото си, а отъ тамъ народъ и държава, изгрѣха две слънца издигнаха се два образа слети въ едно знаме, които обединиха племените ни и му трасираха исторически път, който го водѣше презъ мрака къмъ свѣтли хоризонти. Това бѣха братята Св. Св. Кирилъ и Методий.

Благодарение на тѣхната писменостъ, славянитѣ можаха да излѣзатъ изъ мрака на езичеството и да влѣзатъ въ числото на културнитѣ народи. Кирилъ и Методий опредѣлятъ появата на българската книжнина, опредѣлятъ почетъка на оная наша историческа свѣсть, безъ която щѣхме да бждемъ отбелязани, били въ историята, ала не живѣли исторически, както това стана сь много други народи. Кирилъ и Методий сж символътъ за единение на българския народъ. Завещаната отъ тѣхъ наша книга свързва народнитѣ части въ една цѣлостъ и тая книга ще напомна на свѣта, че малката унижена и онеправдана България е била разсадникъ на култура не само за себе си, но и на други народи. Дѣлото на равноапостолитѣ вдъхва мораленъ куражъ на градящитѣ поколения за единъ по-вишъ стремежъ. Честувайки паметта имъ ние можемъ сь гордостъ да възкликнемъ „Свѣта е на шата земя, защото тя е видѣла трудоветѣ на братята Св. Св. Кирилъ и Методий“ и е била достойна да ги продължи, и нека пребжде надъ България и българитѣ благодата на Великитѣ апостоли, борци за народна славянска просвѣта, за славянско културно единение и за миръ и съгласие между славянитѣ.

24 май въ гр. Преславъ

Денътъ бѣше отъ сутринята хубавъ. Отъ 8 часа сутринята ученици и народъ се отправиха за манастира Св. Св. Кирилъ и Методий. Тамъ въ пристѣствието на Окол. Управителъ, Училищния Инспекторъ и Кмета се отслужи литургия и молебенъ следъ което се даде малко утро отъ ученицитѣ и сказка отъ Училищния Инспекторъ. Инспектора почна сказката сь думитѣ: „Бждете благословени о Вие Св. Св. Кирилъ и Методий. Вѣкове и хилядилѣтия ще живѣе то до като живѣятъ славяни на земята“. Тия думи приковаха вниманието на публиката и презъ всичкото време на сказката народа запази това внимание. Хубавитѣ думи казани отъ Инспектора се преживѣха отъ всички ни. И накрая когато бѣше приканенъ народъ и ученици да извикатъ ура за здравето на нашия любимъ Царъ и Престолонаследникъ, които водятъ народа по пътя начертанъ отъ равноапостолитѣ не-принудено се изтрѣгна отъ гърдитъ на всички присѣтствуещи българското победоносно ура. Следъ това се почнаха народни хора които продължиха до 7 часа следъ обѣдъ.

Трудова повинность и въ Япония

Както се съобщава отъ Токио, правителството е взело решение да въведе трудова повинность за учащата се младежъ, по образецътъ на Германия, споредъ който никой не може да продължава висшето си образование до като не е изслужилъ трудовата си повинность.

Особени почести и помощъ за многочеляднитѣ майки въ Германия

Съобразно сь схващанията на водача на Германия Адолфъ Хитлеръ и началата на неговата народонараствателна политика при градскитѣ и селски общини се създаватъ особени списъци (книга) на почетнитѣ майки, въ които ще се вписватъ имената на всички майки, които иматъ повече отъ четири деца.

По тоя начинъ за всички майки, които носатъ най тежкото бремене на държавата, се създава една нова гражданска титла „почетна майка“, която имъ дава право да носятъ не само особени значки, но да се ползватъ и отъ редъ материални облаги, като данъчни облекчения, предпочитане при раздаване на помощи, а на победнитѣ ще се дава пенсия по 10,000 лева годишно, за всѣко дете, което се роди следъ четвъртото живо дете. Общината на градъ Солингенъ първа прокарва това нововъведение. Многочеляднитѣ семейства въ Германия иматъ своя организация, която брани интереситѣ имъ и която се бори да имъ създаде и други материални облекчения.

Д-ръ Н. Христовъ.

РАЗМѢНЕНИ ТЕЛЕГРАМИ

По случай Именния денъ на Негово Величество Царя между двореца и кмета на града сж размѣнени следнитѣ телеграми:

Стойчевъ
Общински Кметъ
Преславъ

Искрено благодаря Вамъ и на населението за възторженитѣ поздравитѣ и благожелания по случай именния ми денъ.

ЦАРЪТЪ
Негово Величество
Царя
Двореца—София

Населението отъ старопрестолний Преславъ, възрадващо отъ днешния голѣмъ националенъ празникъ — Тезоименниятъ Ви денъ, изпраща на Ваше Величество възторжени поздравитѣ и честитки. Молимъ вседодателя да Ви дарува здраве и дълъгъ животъ за слава и напредѣкъ на скъпата родина.

Кметъ СТОЙЧЕВЪ

Общи селски перални въ Германия

За повдигане и подобрене на хигиената на германскитѣ села, по инициативата на Министра на земледѣлието, ще се построятъ въ всички села споредъ нуждитѣ, общи перални за да може населението сь по малко разходи и при по голѣми удобства, да си изпира дрехитѣ.

Преславския народенъ представителъ за откриване сесията на 24-тото Народно събрание

(Продължение отъ 1 стр.)

Предстои отговора по тронното слово и обсъждане на наредбитѣ закони издадени следъ 19 май 1934 година. Следъ привършване на тая работа ще се поставятъ на разглеждане и обсъждане стопански въпроси, които ежедневно живота изтиква на преденъ планъ.

Ще зависи много отъ „опитнитѣ парламентаристи отъ миналото“ колко време ще оставятъ на Събранието за спокойно обсъждане на законопроектитѣ свързани сь поминъка на населението отъ села и градове и целящи подобрене на стопанскитѣ условия, нагаждане-изравняване ценитѣ на земледѣлското производство сь това на индустрията и въобще най-всестранни грижи за поминъка — здравия лостъ за народно благополучие и факторъ за единение, целящи напредѣка и благополучието на България. Нека се надѣваме, че разума ще наддѣлѣе и 24-тото Народно Събрание ще оправдай надеждитѣ народни — завърши Г-нъ Димитъръ Марковъ.

Четете в-къ

„Преславска дума“

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Тарифи на обявленията:

Обяви държавни и общински по 2 лв. кв. см.
Годежни и външални по 40 лв. Некролози по 50 лв.
Неприемане именни дни 20 лв. Въ хрониката на редъ 5 лв.
Малки обявление отъ 10 до 20 лв.
Търговски по споразумение

Въ миналия брой на вестника е допусната една грѣшка при печатането на рапортажа по загубитѣ на падналата на 11 май градушка въ Преславъ, като вмѣсто 5,000 лева загуби отъ строшени стѣкла е отпечатано 5,000,000 лева

За абонамента

За настоящия мѣстен вестникъ съ твърде ограниченъ тиражъ абонаментъ отъ 30 лв. не е много. Та кога и къде ли не сме похарчвали по-вече за много по-ненуждни работи! А по 1 лв. месечно членски вносъ за едно мѣстно читалище или 5 лв. за родиг.-учителски комитетъ много ли е? Но и въ едина и въ другия случай се срѣщатъ много трудности по събирането имъ, защото нашето съзнание за духовни потребности е още нездорѣло. Въ колонитѣ почти на повечето вестници и списания четемъ повика за изплащане на абонамента. Не рѣдко срѣщаме приятели и колеги да ни се оплакватъ, че не може да се събере нито левъ за членски вносъ на читалище, комитетъ, задруга и др. културни начинания. Когато се касае въпросътъ за паритѣ той става деликатенъ и особено тежъкъ за платцитѣ. Трѣбва да се работи внимателно. Колко по-практични сж въ това отношение шивачи, обушари, хлѣббари, крѣчмари; бакали и др. Тѣ знаятъ за чиновника — края на месеца, за пенсионера тримесечието, а за земеделеца — вършитбата, за лозара — гроздобера.

Едно мое пожелание е било винаги въ такива случаи да се изчкава момента. За менъ въ село въпросътъ съ разнитѣ членски вноски е билъ и трѣбва да бжде приключенъ още презъ есенъта. Особено когато имаме работа съ непринудителни плащания. Малко трудъ, есенъта, на специаленъ времененъ комитетъ по събирането на нужднитѣ срѣдства, приключва за цѣла година неприятнитѣ и скандални сцени.

Една хубава идея е реализирана отъ комитета по издаване на настоящия вестникъ съ изпращането му именно до всички чиновници въ околията. Когато се стабилизира финансово той ще да се прѣсне до всички низини въ селото. Но за това трѣбватъ срѣдства. Необходимо е сега комитета да изпрати списъци до всички платци въ околията секр.-бирници, пунктови у-ли, и касиери съ молба до 2 — 3 месеца да събератъ доброволно абонамента на тоя тъй близъкъ и евтинъ вестникъ. Отъ занаятчиитѣ и търговцитѣ абонамента може да се събере при удобни случаи, а отъ беднитѣ земеделски стопани и лозари — презъ есенъта при вършитба и гроздоберъ.

Р. В.

Народенъ празникъ

Той бѣ една голѣма проява на родолюбиви чувства, на националенъ духъ и ентузиазъмъ. На 8 май т. г. въ село Салманово—Преславско се отпразднува „Денъ на детето“ при неописуемъ ентузиазъмъ подъ ръководството на предприемчивия даровитъ директоръ Тодоръ Д. Ганчевъ.

На 7 май вечеръта бѣ устроено факелно шествие започна отъ прогимназията и продължи изъ главнитѣ улици на селото и спрѣ на площадъ „Възраждане“, предъ специално построянъ аналой и специално освѣтление. Гледката бѣ вълшебна. Децата обхванати отъ добро настроение пѣха и грѣмогласно ура цепѣше въздуха. Следъ това се изпълни кратка програма и се покани населението да присѣдствува на тържеството на самия празникъ.

Още отъ ранни зори, движението около площада и училищата бѣ оживено. Следъ манифестацията изъ село, ученицитѣ се отправиха къмъ църква. Следъ отпущъ на църква, народа на чело съ духовенството, се отправиха къмъ площада. Извърши се водосветъ за здравето на българското дете, свѣтлото утре на българския народъ. Следъ водосвета, Директора на прогимназията произнесе речъ, за значението на празника и грижитѣ които трѣбва да се полагатъ за детето. Живитѣ примѣри и убедителното му слово затрогнаха всички присѣдстващи. Следъ това се пристъпи къмъ специално подготвената програма. Последната бѣ изпѣстрена съ игри, сценки и балети изъ действителния животъ на детето, понеже примѣра действувва възпитателно. Националнитѣ пѣсни, детскитѣ такива, стихотворенията и пр. изразиха душевния миръ на детето—националното богатство на родината ни.

Следъ обѣдъ на хорището бѣха устроени игри и забавления за децата. Населението съ своитѣ деца преживѣ достойно единъ народенъ празникъ „Денъ на детето“.

Йор. Хр. Масларовъ

Пролѣтъ.

На учитѣ отъ IV отд. при уч-ще „Митр. Симеонъ“ Пролѣтъ дивна пакъ настѣпи, трепкатъ младитѣ листа; овчаръ кавалъ вече подхвана—припкатъ весели деца.

Ясно слънце отъ небето вредомъ свѣтло злато лѣй, ей нататѣкъ срѣдъ полето малко цвѣтенце се грѣй!

А орачи работливи порятъ майката земя; съ златно жито щедари ги — своитѣ свидни деца тя.

Б. СЪЖПОВА

БЕНЗИНЪ И МАСЛА при „Патлейна“ до ресторанта „България“ на площада „Царь Борисъ“ — Шуменъ.

Една конференция

На 3 май т. г. на гара Преслав бѣ свикана конференция съ представителя на експортния институтъ — инспектора г-нъ П. Стойновъ, на която взеха участие представители на общинитѣ Преславска и Осмарска; такива на производители и експортиори на грозде и специалисти агрономи. Конференцията имаше за задача да обмисли и препорѣча мѣрките които за въ бждеще трѣбва да се взематъ отъ страна на производители експортиори и експортенъ институтъ, за да не се повтарятъ грѣшкитѣ на миналото.

Следъ размѣнитѣ мисли конференцията реши да препорѣча на производители, износители и експортния институтъ следнитѣ мѣрки:

1. Да се заработи сериозно отъ страна на всички — и производители и износители и държавата, включително и общинитѣ, за още по-качествено подобрене на нашия гроздоизносъ — щателенъ подборъ на гроздята опредѣлени за износъ, безъ упрѣчна манипулация и образцова опаковка.

2. За случая налага се да се въведатъ нужднитѣ манипулационни пунктове, като постепенно въ тѣхъ се построятъ навеси. За постигане на последното, общинитѣ, ако не разполагатъ съ нужднитѣ срѣдства, да подирятъ такива като помощъ или заемъ отъ Б. З. и К. Банка, които да изплащатъ отъ събиранитѣ облози върху килограмъ изнесено грозде, сжщо и отъ реализирани наеми отъ построянитѣ навеси.

3. Това сгруппиране на манипулационнитѣ пунктове ще улесни дейността на агрономическата контролна власт, а сжщевременно ще я направи по ефикасна. Съ това ще се постигнатъ и по малки манипулационни разноси, защото ще се използва по-резултатно работническата надница.

4. Пжтищата по които се отвозва грозде да се поправятъ, като държавата, респективно Областното Инженерство направи всичко възможно и улесни поправката на въпроснитѣ шосета.

5. Да се продължи навеса на сегашната гара Преслав и се бетонира подътъ му, а така сжщо се построи такъвъ навесъ на бждещата гара Преславъ.

6. Телефоннитѣ връзки сж твърде необходими по време на гроздоизноса. Налага се да се поставятъ телефонни постове въ с. с. Кочово, Осмаръ и гр. Преславъ. На контролнитѣ органи да се разрешатъ безплатни телефонни разговори.

7. За постигане висока качественостъ е необходимо въвеждане на квалифициранъ работнически трудъ. За случая да се организиратъ курсове за работнички и надзиратели.

8. Персонала по контрола да бжде подсиленъ както съ

агрономи така и съ технически специалисти.

9. За намаляване на превознитѣ разноси, необходимо е да се намали навлото до гара Драгоманъ, като се приравни съ това отъ гара Горна Орѣховица (както е случая съ нѣкои други артикули, като петролъ, соль и пр.)

10. Да се побърза съ уреждане търговски тариви по Дунава чрезъ пушане въ движение наши бързоходни моторни шлепове. Българското паракходно дружество да направи опитъ за уреждане прѣкърейсъ до Египетъ и Англия.

11. Държавата чрезъ експортния институтъ да установи действителни договорни отношения съ странитѣ вносителки на нашето грозде, особено съ Германия, като напълно сполучливо се уреди и въпроса съ приемането и оценката на гроздята на чуждия пазаръ.

12. Да се регламентира по единъ енергиченъ начинъ вътрешния пазаръ на грозде, по специално отношенията между производители и експортиори. За случая желателно е да се побърза съ организиране на плодитѣ тържища и само на тѣхъ да става сключване на сдѣлките. Изплащане на гроздето отъ страна на фирмитѣ да става веднага защото народниятъ кредитъ съ който търговцитѣ се ползватъ при закупване на грозде не бива да се използва за тѣхни странични търговски нужди;

13. Начина на контингентирание на фирми приложенъ миналата година не само че не дава добри резултати, но и става причина за облагодетелстване на нѣкои по чевърсти експортиори и то за смѣтка на производителя. То става причина общо и гроздето въ северна България да не може навреме и напълно да се изнесе;

14. Да се образува специаленъ фондъ за обезщетяване въ случай на катастрофални аварии, каквито имаше миналата година.

15. За да може експортниятъ институтъ да изпълни напълно предназначението си като се освободи отъ евентуалното влияние на търговцитѣ експортиори, въ съвета къмъ сжщия да взематъ по широко участие производители, слоеве, чрезъ тѣхнитѣ стопански и кооперативни организации, като експортниятъ институтъ мине направо къмъ Министерския съветъ, а не министерството на търговията както е сега.

Нека всички, които по силата на нѣщата и закона иматъ грижата къмъ нашия гроздоизносъ да си взематъ отъ това сериозна бележка за да може българскиятъ гроздоизносъ да реализира ония стопански ползи които заслужаватъ.

Присѣдствающъ

Афоризми

Нуждата и досадата сж двата полюса на човѣшкия животъ. Досадата у човѣка става истинска мъчителка, както може да се забележи особено между онова множество окаяници, които постоянно се грижатъ да напълнятъ кесията си, а никога главата си и за които именно благосъстоянието се явява като наказание, защото ги хвърля въ ржцетъ на мъчителната досада, отъ която за да се отърватъ, търсятъ разни развлѣчения, ту се разтакатъ нагоре—надолу, ту правятъ пжтешествия и други.

На всѣкого е дори потребно въ всѣко време известно количество грижа, или болка, или нужда, както е потребенъ товаръ на кораба, за да пжтува уравновесено и право.

Работа, мъжа, трудъ и нужда сж разбира се, сждбата на хората презъ цѣлия имъ животъ.

Никой не заслужава да му се завижда, а безброй сж тия които трѣбва много да се съжаляватъ.

Ц.

Хроника

За доброто и резултатно организиране на времетрае трудовата повинностъ презъ година е представенъ отъ мандирия на 4-та пехотна дивизия Дружина съ награденъ съ значката на „Трудовата повинностъ“ кмета на с. рѣка Г-нъ Юрданъ Л. Поповъ. Научавамъ: се че на литературенъ сътрудникъ Венцеславъ Поповъ е сжщия на длъжностъ съчинителъ въ II степенитѣ на Б. З. Б-ка въ Горна Орѣховица. Като сжрадвана на Попова за заслуженото шение, което му се дава дакцията съ това едновременно скърби, че се раздѣля скоро съ единъ цененъ трудникъ и единъ добър доховитѣ приятелъ.

По поводъ направенитѣ стѣпки отъ общинитѣ славска и Осмарска и ценъ застѣпничество на господинъ Преславския Околийски витезъ Г-нъ П. Илиевъ, истерството на вътрешни работи е отпуснало на славската община 10,000 и на Осмарската 5,000 игр. ревица, която да се даде за работа на пострадали отъ падналата градушка на 11 май т. г.

Археологическото дружество на града ни бѣше ришило реди въ новото здание на м-Паметникъ св. Кирилъ. Методий спални за експонати, като за целъта Шуменъто археологическо дружество на гарска Старина“ отпусна мата 5,000 лева. Такива и ни обаче и до сега не сж троеени по непонятни за причини. Желателно е Археолог. Д-во да се обясни, сжало ли се е да уреди въ нитѣ спални и защо?

На 18 този месецъ въ славъ представители на панскитѣ и културни организации и нѣкой шефове на реждения дадохъ вечеря Преславския Народенъ представител Г-нъ Димитъръ Ковъ по случай заминаванетоъ му за гр. София за откриването на 24-тото обикновено народно събрание. На денъ сжщия бѣше изпратенъ отъ гарата отъ Околийския управител г-нъ Илиевъ, кметъ на града г-нъ Стойчевъ, представителя на Популарната банка въ града г-нъ Калчевъ.

Първоначалнитѣ учители въ града устроиха ескупъ съ ученицитѣ до В. Търн. Плѣвненъ, Свищовъ и Русе.

Презъ изтеклия месецъ май Преславъ се посещавалъ ежедневно отъ много експонанти отъ различнитѣ окрѣсти на България.

Комисията по оценката загубитѣ отъ падналата на 11 май градушка е намѣрила само 20% отъ повредените лозя сж застраховани и е опредѣлила за заплащане отъ фонда „Застраховативъ градобитнината и сжщия 1,000,000 лева. Следъ тѣло 80% отъ повредените отъ градушката лозя не обезщетени, защото не сж ли застраховани. Нека се дѣлцитѣ-стопани си взематъ бележка отъ тоя резултатъ за въ бждеще да застраховатъ всички посѣвитѣ си. По достъ е всѣка година да дава въ малко, отколкото, за да сдѣтишъ това малко, да бишъ всичкото.

На 27 този месецъ въ Осмаръ бѣше свикана конференция на кметовѣтъ отъ околията отъ Преславски Околийски управител. Конференцията се занима съ текущи служебни въпроси.